Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), judecător Potînga Iurie
Dosarul nr. 2r-246/25 (2-24130898-02-2r-06022025)

D E C I Z I E

7 aprilie 2025 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componență:
Președintele completului, judecătorul: Panov Ana
Judecătorii: Corlăteanu Diana și Bagrin Lucia

soluționând fără citarea părților, recursul declarat de către avocata Moloșag Natalia în interesele Miroslavei Arnaut,

împotriva încheierilor Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 21 noiembrie 2024 și din 22 noiembrie 2024,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Simov Igor împotriva Miroslavei Arnaut, intervenienți accesorii TMS ,,Uniroad'' SRL și Arnaut Andrei privind încasarea datoriei, penalității de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t :

Circumstanțele cauzei:

La 14 noiembrie 2024, Simov Igor s-a adresat cu cerere împotriva Miroslavei Arnaut, intervenienți accesorii TMS ,,Uniroad'' SRL și Arnaut Andrei privind încasarea datoriei, penalității de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

Concomitent, cu depunerea acțiunii reclamantul a solicitat aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii și anume aplicarea sechestrului asupra bunurilor ce aparțin pârâtei cu drept de proprietate în limita valorii acțiunii.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 21 noiembrie 2024, s-a admis parțial cererea de asigurare a acțiunii înaintată de Simov Igor privind aplicarea măsurilor de asigurare și s-a aplicat sechestru asupra bunurilor

mobile/imobile și conturi bancare ce aparțin cu titlu de proprietate pîrîtei Arnaut Miroslava, în limita datoriei- 120 000 lei. În rest cererea s-a respins, ca fiind neîntemeiată.

Iar, prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 22 noiembrie 2024, a fost corectată eroarea din încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 21 noiembrie 2024, și anume corectarea la suma bănească asupra cărora s-au aplicat măsurile de asigurare și anume în loc de „120 000 lei" s-a substituit cu suma corectă „240 000 lei".

Solicitarea recurentei:

La 11 decembrie 2024, prin intermediul poștei electronice, avocata Moloșag Natalia în interesele Miroslavei Arnaut a depus recurs împotriva încheierilor Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 21 noiembrie 2024 și din 22 noiembrie 2024, solicitând admiterea recursului, casarea încheierilor instanței de fond și soluționarea prin decizie a problemei în fond.

Argumentele recurentei:

În argumentarea cererii de recurs, avocata Moloșag Natalia în interesele Miroslavei Arnaut a invocat că nu este de acord cu încheierile instanței de fond.

Relevă că în probarea temeiniciei cererii de chemare în judecată, și pretinsei datorii, Simov Igor a prezentat instanței de judecată, copia contractelor și, anume contractul nr. 942 din 6 septembrie 2019 și contractul nr. 552 din 24 septembrie 2019, ambele fiind semnate de reclamantul Simov Igor, Arnaut Andrei și TMS „Uniroad'' SRL.

Menționează că pe ambele contracte, atât nr. 942 pretins a fi încheiat la 6 septembrie 2019 și nr. 552 pretins a fi încheiat la 24 septembrie 2019, pârâta Arnaut Miroslava nu a participat ca parte contractuală, nu le-a semnat și nu și-a asumat careva obligații față de Simov Igor. Mai mult, recurenta Miroslava Arnaut nu a fost în cunoștință de cauză despre existenta în natură a unor astfel de contracte.

Remarcă cu toată certitudinea că ambele contracte sunt falsificate și cu toate că reclamantul solicită încasarea datoriilor în baza contractelor respective, instanței i-au fost prezentate doar copii de pe aceste înscrisuri, fără a fi prezentate originalele contractelor.

Afirmă că cererea de chemare în judecată formulată de Simov Igor precum și probele prezentate pe lângă faptul că sunt falsificate nu au nici o legătură întemeiată cu pârâta Arnaut Miroslava.

Subliniază că alte careva probe care ar dovedi circumstanțe rezonabile și reale de implicare a pârâtei Arnaut Miroslava în rapoartele juridice de vânzare-cumpărare a automobilelor sau asumarea cărorva obligații sau neonorarea acestora față de reclamantul Simov Igor, instanței de judecată nu i-au fost prezentate.

Punctează că instanța de fond nu a verificat în mod corespunzător toate condițiile prevăzute de lege pentru admiterea cererii de asigurare a acțiunii, inclusiv existența unei dovezi suficiente a fondului dreptului revendicat.

Indică că asigurarea unei acțiuni este o măsură excepțională, iar reclamantul nu a prezentat dovezi clare și concludente privind validitatea contractelor invocate. Măsurile de asigurare a acțiunii, inclusiv sechestrul, pot fi dispuse doar atunci când există dovezi suficiente care să sprijine temeinicia pretențiilor creditorului și riscul ca dreptul acestuia să nu poată fi realizat.

Consideră că instanța de fond a dispus măsura de sechestru fără a examina cu suficientă atenție faptul că documentele prezentate de pretinsul creditor (contractele invocate pentru justificarea comisionului) sunt falsificate și nu reflectă realitatea juridică.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a expediat în adresa intimatului cererea de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, însă până la data examinării recursului, nu a fost depusă referință asupra recursului.

Termenul de declarare a recursului:

În corespundere cu prevederile art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din actele cauzei rezultă că încheierile recurate au fost emise la 21 noiembrie 2024, respectiv 22 noiembrie 2024, însă la actele cauzei lipsește dovada recepționării încheierilor recurate de către recurentă și reprezentantul acesteia. Totodată, în cererea de recurs, avocata Moloșag Natalia în interesele Miroslavei Arnaut a indicat că a recepționat prin intermediul poștei electronice, încheierile contestate, la 27 noiembrie 2024. Cererea de recurs a fost depusă la 11 decembrie 2024, prin intermediul poștei electronice (f. d. 40-44).

Astfel, recursul declarat de avocata Moloșag Natalia în interesele Miroslavei Arnaut, împotriva încheierilor Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 21 noiembrie 2024 și din 22 noiembrie 2024, se consideră depus în termen.

Aprecierea instanţei de recurs:

Analizând legalitatea şi temeinicia încheierilor atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanţii la proces şi a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru conchide că recursul este neîntemeiat şi pasibil de a fi respins, cu menţinerea încheierilor instanţei de fond, din motivele ce succed.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În baza art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În acord cu prevederile art. 174 Cod de procedură civilă, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În temeiul art. 175 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane.

În conformitate cu art. 177 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.

În acest context Colegiul notează că, asigurarea acțiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare, dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive și aceste măsuri au următoarele particularități: sunt urgente; au un caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanță cu obiectul acțiunii.

Indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ține de substanța obiectului acțiunii, judecătorul urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare, sarcina probațiunii întru aplicarea măsurii de asigurare fiind pusă pe seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente și să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului ținut de substanța obiectului acțiunii este la latitudinea instanței de judecată.

Astfel, Colegiul subliniază că pentru a dispune aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii nu este suficientă acceptarea spre examinare a cererii de chemare în judecată, ci este necesar ca judecătorul sau instanța de judecată să stabilească, în baza probelor și argumentelor prezentate de reclamant, că neluarea unor astfel de măsuri ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În această ordine de idei, Colegiul reține că stabilirea oricărei restricții față de pârât, prin măsurile de asigurare a acțiunii, se permite doar în cazuri excepționale, în baza unor temeiuri expres prevăzute de Codul de procedură civilă.

Instanța de recurs relevă că, la pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, judecătorul urmează să verifice: raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de

asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor de asigurare; dacă există pericolul in mora (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); asigurarea unui echilibru între părțile cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare; în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate este în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei, motivele invocate de recurent, Colegiul costată că, instanța de fond corect a reținut starea de fapt și corect a aplicat cadrul legal situației.

Astfel, Colegiul notează că, obiectul litigiului dedus judecății îl constituie încasarea datoriei în mărime de 240 000 lei, penalității de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin cererea de asigurare, Simov Igor a solicitat aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii și anume aplicarea sechestrului asupra bunurilor ce aparțin pârâtei Arnaut Miroslava cu drept de proprietate în limita valorii acțiunii.

Judecătoria Chișinău (sediul Centru), prin încheierea din 21 noiembrie 2024, a admis parțial cererea de asigurare a acțiunii depusă de reclamantul Simov Igor și a aplicat sechestru asupra bunurilor mobile/imobile și conturi bancare ce aparțin cu titlu de proprietate pîrîtei Arnaut Miroslava, în limita datoriei- 120 000 lei. În rest cererea s-a respins, ca fiind neîntemeiată.

Iar, prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 22 noiembrie 2024, a fost corectată eroarea din încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 21 noiembrie 2024, și anume corectarea la suma bănească asupra cărora s-au aplicat măsurile de asigurare și anume în loc de „120 000 lei” s-a substituit cu suma corectă „240 000 lei”.

Conform art. 249 alin. (1)-(4)din Codul de procedură civilă, după pronunţarea hotărîrii, instanţa care a adoptat-o nu este în drept să o anuleze nici să o modifice.

La cererea participanţilor la proces sau din oficiu, instanţa judecătorească corectează greşelile sau omisiunile din hotărîre care ţin de nume, calitatea procesuală, orice alte erori materiale sau de calcul evidente. Problema corectării unor astfel de greșeli se soluționează în baza dosarului și/sau a materialelor anexate la cererea de corectare a greșelilor sau a omisiunilor, fără citarea participanților la proces. Instanța care examinează problema corectării poate dispune citarea participanţilor pentru a se pronunța cu privire la temeiurile de corectare. Neprezentarea lor însă nu împiedică examinarea corectării greşelilor.

Încheierea prin care instanţa judecătorească se pronunţă asupra cererii se comunică participanților la proces și poate fi atacată cu recurs.

Prevederile prezentului articol sînt aplicabile și pentru corectarea greșelilor sau a omisiunilor din încheierile, deciziile și ordonanțele judecătorești.

Colegiul civil reține că prima instanță corect a ajuns la concluzia de a admite solicitarea privind aplicarea măsurilor asiguratorii, prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile/imobile și conturi bancare ce aparțin cu titlu de proprietate pârâtei Arnaut Miroslava, în limita datoriei de 240 000 lei, ce constituie suma datoriei pretinse, or, oportunitatea și necesitatea instituirii măsurilor de asigurare se confirmă prin existența riscului imposibilității punerii în executare a eventualei hotărâri judiciare de admitere a acțiunii.

Instanța de fond, adoptând soluția respectivă, a reieșit din obiectul acțiunii, circumstanțele cauzei, natura pretențiilor formulate, comportamentul pârâtei, și urmare a acestor date, corect a concluzionat asupra existenței unui risc de a nu fi executată eventuala hotărâre.

Colegiul judiciar apreciază că măsurile de asigurare sunt proporționale, adică ingerințele în drepturile pârâtei sunt echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecția anticipată a drepturilor reclamantei, scopul acestora fiind de a conserva o anumită situație legală sau de fapt pentru a proteja drepturile părții interesate.

Prin urmare, Colegiul nu va accepta motivele invocate în recurs cu privire la netemeinicia aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii, or, prima instanță nu a acționat arbitrar ci, având la bază prevederile legale, a instituit o măsură provizorie, de limitare temporară, urmărind scopul conservării patrimoniului pârâtului, pentru a asigura executarea eventualei hotărâri judecătorești.

Totodată, Colegiul punctează că măsurile de asigurare a acţiunii nu privează proprietarul de dreptul de proprietate asupra bunurilor sale, ci doar instituie restricţii privind înstrăinarea acestora altor persoane. Aplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii nu perturbă posesia şi deţinerea bunurilor de către proprietar, are un caracter temporar şi are ca scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului.

În finalitatea celor expuse, Colegiul reține că, în speță, sunt întrunite exigențele de necesitate și rezonabilitate a măsurilor de asigurare.

Subsidiar, referitor la argumentele invocate în recurs pe marginea temeiniciei acțiunii, Colegiul judiciar le respinge ca nefondate, or acestea țin de fondul cauzei, asupra cărora se va expune instanța de fond.

Pe cale de consecință, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră că prima instanță având în susținere cadrul legal aplicabil speței, corect a ajuns la concluzia de a admite parțial cererea depusă de Simov Igor cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Aderent, nu s-a stabilit nici un temei de casare a încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 22 noiembrie 2024, prin care s-a corectat eroarea tehnică referitor la suma bănească asupra căreia urma a fi aplicat sechestru.

Abordarea recurentei în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția primei instanțe, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune casarea actelor de dispoziție.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de avocata Moloșag Natalia în interesele Miroslavei Arnaut.

Reieşind din faptul, că încheierea contestată a fost adoptată cu respectarea normelor de drept procedural și material, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru a ajuns la concluzia că recursul declarat de avocata Moloșag Natalia în interesele Miroslavei Arnaut urmează a fi respins ca neîntemeiat, cu menținerea încheierilor Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 21 noiembrie 2024 și din 22 noiembrie 2024.

În conformitate cu art. 425, art. 427 lit. a), art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de avocata Moloșag Natalia în interesele Miroslavei Arnaut.

Se mențin încheierile Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 21 noiembrie 2024 și din 22 noiembrie 2024, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Simov Igor împotriva Miroslavei Arnaut, intervenienți accesorii TMS „Uniroad'' SRL și Arnaut Andrei privind încasarea datoriei, penalității de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele completului,
Judecătorul: Panov Ana

Judecătorii: Corlăteanu Diana

Bagrin Lucia